

Libový plátek

1 / HELVÍKOVICE / JARO 2022

„Aktivita a angažovanost se objeví, když se věci budou dělat v pravém čase.“

Zdeněk Štěpánek

ÚVOD

Milí čtenáři,

tyhle řádky píší první den válečného konfliktu. Je těžké myslet na něco jiného, než aby ve chvíli, kdy je budete číst, bylo líp. Při tvorbě letošního prvního čísla jsme všichni mysleli na nové začátky, probouzející se jaro a nadcházející bujaré velikonoční zvyky a všechny články jsou v tomto duchu napsané. Úvodní slovo Libového plátku vzniká totiž až jako poslední psané slovo, úplně nakonec, po uzavření obsahu. ...a tak jediné, co jsme pro vás stihli, bylo zeptat se generálního ředitele na dopad celé situace v Ukrajině a Rusku na naši společnost. Již jsme se nestihli zeptat dalších autorit, kterých si vážíme, jako je třeba Zdeněk Štěpánek, který naši společnost založil, nebo zdejší podnikatel a musher světového formátu Jirka Mencák na jejich názor na dnešní svět. Ale možná je to nakonec dobře. Můžete si díky tomu s Libovým plátkem prostě jen oddychnout a nechat se trochu potěšit.

Tématem prvního letošního čísla je aktivita či chcete-li angažovanost. V rozhovoru se Zdeňkem Štěpánkem můžeme nalézt inspiraci, jak se stát „králem vlastního života“, a to je hodně, ne-li nejvíc. A protože velikonoční svátky patří k jednomu z nejstarších svátků

vůbec a jejich základní podstatou z dob předkřesťanských bylo vítání přicházejícího jara, nového vegetačního období, v přeneseném slova smyslu vítězství života nad smrtí, je možná právě teď ten pravý čas „vědomě se rozhlédnout a zaposlouchat se, co od nás náš život chce“, řečeno slovy pana Štěpánka. A jestli to teď zrovna nepůjde, netrapme se tím, prostě ještě nenastal ten pravý čas.

Milí čtenáři, prožijte šťastně velikonoční svátky se svými blízkými a užijte jara plnými doušky. Přeji vám krásné jaro a klidnou mysl.

Karolina Křenková

Obsah

4

Vůdce směčky informuje

8

Zdeněk Štěpánek

10

Co nového na farmě

14

Rozhovor s ambasadorem Jirím Mencákem

16

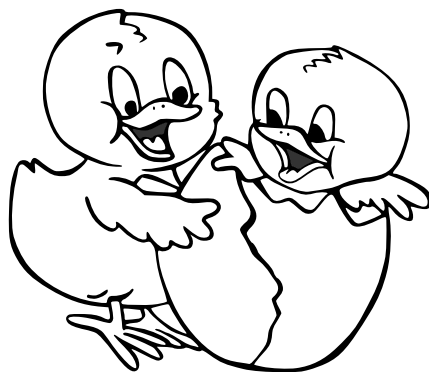
Seriál o vzniku granule – Extruze

23

Akce v okolí

VYBARVI NÁS

VELIKONOCE

Vydavatel: Dibaq, a. s., Helvíkovice 90, 564 01 Žamberk, IČ 25286366 /

Redakce: Zuzana Pecháčková, Ida Turayová / **Grafika a sazba:** Propagace Dibaq /

Distribuce: zaměstnanci společnosti a vybraná distribuční místa /

Tisk: Tiskárna V&H Print Hlávko s.r.o.

MK ČR E 24077

ANKETA Na co se těšíte na jaře?

Lucie Řeháková, specialista internetového obchodu

Nejvíce se těším na rozkvetlé stromy, hodně sluníčka a krásný přechod do teplého léta. Bude na čase odhodit teplé zimní oblečení a užívat si dlouhé procházky se psem v provoněném lese se západem slunce.

Jediné, na co se netěším na jaře, je záliba mého psa v bahně, v tyto dny se stává můj bílý pes černým. Každopádně i tyto situace mají světlé chvíle, jakmile jej jdu koupat, tak mám zpěvu plný byt a rádio není třeba.

Miloš Hofman, správce sítě a aplikací

Těším se, až bude venku hezky. Budu dělat věci kolem domu. Baví mě veškeré manuální práce, u kterých si můžu odpočinout a vyčistit hlavu.

Lenka Holubová, online marketingový specialista

Nejvíce se těším na to, až bude zase hezky, budeme trávit čas na zahradě, jezdit na kole a výletovat. Každý rok si s dětmi na jaře užíváme blížící se Velikonoce zdobením vajíček a pletením pomlázek.

Jan Novák, výživářský specialista pro koně

Na sluníčko. Přes zimu mám nedostatek sluníčka, tak se těším, až na jaře vysvitne. Jak to začne venku pučet a rašit, dává mi to novou energii.

NOVINKA NA TRHU

Fitmin

Superprémiová krmiva pro malé mazlíčky

Vaše láska a čas je to **nejdůležitější**, co můžete zvířátkům dát. My jsme tu proto, abychom se **postarali** o jejich **výživu**.

• Vyvážený poměr **minerálů** a **vitaminů** • **Ovoce** • **Zelenina**
fitmin.cz

VŮDCE SMEČKY INFORMUJE

Pro naplnění společného cíle jsme ochotni dělat více, než musíme. To stojí na webu Dibaqu pod hodnotou angažovanost, dříve také aktivita. Co si pod tím představit? Asi konkrétního člověka, který pracuje s nadšením nad rámec svých povinností. Je to takový ten stav, který asi všichni známe, kdy přestáváme myslet na to, kolik je hodin, a necháme se unést nějakou aktivitou, která nám přináší uspokojení. Jako děti jsme tento pocit zažívali při hře. V dospělosti je to často při trávení času s našimi koníčky. Ti nejšťastnější z nás dělají to, co je baví, a zažívají tento pocit i v práci, což je samozřejmě ideální stav pro obě strany – pro nás i našeho zaměstnavatele. Proč? Protože přistupujeme k úkolům se zápallem a posouváme tak firmu dál. Jedno úsloví praví, že když už nemůžeme dělat to, co nás baví, tak ať nás aspoň baví to, co děláme. Proč je tento faktor tak důležitý a jak vnímá angažovanost generální ředitel Petr Krivohlávek u sebe a svých lidí? To se můžeme dočíst v následujícím rozhovoru.

Na webu Dibaqu popisujete tuto hodnotu jako „dělat více, než musíte pro naplnění společného cíle“. Co to znamená v praxi?

V praxi to znamená, že chci, aby v Dibaqu pracovali lidé, kteří se chtějí realizovat a kteří chtějí něco hodnotného vytvořit. Lidé se zájmem a nápady, jež umí uskutečnit. Znamená to, že okolo sebe vidíme příležitosti a umíme se jich chopit. Jednoduše řečeno angažovaný člověk je tahoun.

Jak se pozná, že někdo k úkolu přistupuje s větší či menší angažovaností?

Angažovaný člověk dělá, co je potřeba, bez ohledu na to, jestli je to jeho pracovní náplň. Takový člověk je schopen přizpůsobit svou pracovní dobu aktuálním úkolům a podílí se nad rámec svých běžných pracovních povinností. To znamená, že odpověď typu: „Toto nemám v popisu práce“ je známkou špatné firemní kultury. Lidé, kteří pracují jen do výše svého platu, by ve firmě neměli být.

Jak se Vám ve firmě z pohledu angažovanosti daří?

Firma dělá mnoho aktivit, které vychází z angažovanosti našich zaměstnanců, např. Pestaurace, farma. Pokud bych měl jednoduše odpovědět na otázku, řekl bych, že se nám daří průměrně. Vnímám, že je ve firmě skupina tahounů – vnímavých a aktivních lidí, ale nemají to tak všichni zaměstnanci. Naším problémem začíná být, že nás tu pracuje přes 200, a v takovém rozměru má firma tendenci být neefektivní. My si musíme uhlídat, abychom dělali aktivity, které mají smysl a které přináší hodnotu, a to je v současné době těžší, než když nás tu bylo jen 120.

Projeví se zvýšená angažovanost v číslech? Je to měřitelná hodnota?

Myslím si, že ano, a zčásti jsem to naznačil v předchozí odpovědi. Moc bych si přál, aby tu byli z velké většiny angažovaní lidé, čímž by nás mohlo být méně a dosáhli bychom té

vize, že si člověk vydělá o 30 % více než v okolí. O tom jsem přesvědčen a jsem přesvědčen také o tom, že se to vyplatí firmě.

Dá se to s angažovaností v práci i přehnat, nebo je to vždy žádoucí?

Domnívám se, že to má dva rozměry. Za prvé angažovaní lidé si musí dát pozor, aby nevyhořeli, musí dostatečně relaxovat, sportovat, dělat své koníčky, což se pak projeví v tom, že přijedou do práce spokojení, odpočatí a nabití novou energií. Druhý rozměr je o tom, abychom uměli říkat ne i dobrým nápadům. Neměli bychom vkládat naše síly do velkého množství malých aktivit, ale soustředit se na to důležité a mít tah na branku.

Četla jsem, že angažovanost nejde koupit, jak tedy motivovat lidi k větší aktivitě?

V principu to vychází z našeho naturelu – někdo angažovaný je a někdo není. Je to o tom vybírat si lidi, kteří jsou aktivní a angažovaní, a pak je to z určité části ovlivnění okolím a kulturou. A tam si myslím,

když přijde člověk do angažovaného týmu, má tendenci se přizpůsobit zbytku týmu a funguje to i naopak.

A závěrem se zeptám, jaký dopad má současná situace na Ukrajině a v Rusku na Dibaq?

První náznaky problémů s Ruskem jsme zaznamenali už v roce 2021, kdy po relativně bezproblémovém auditu byl vydán zákaz na export do Ruska firmě Dibaq a všem výrobcům petfoodu z ČR. Tento trend byl celoevropský. V současné době do Ruska neexportujeme, museli jsme se tomu přizpůsobit a musíme hledat nové trhy.

Když pomíneme ta nejhorší rizika, která ani nechceme rozebírat, v tuto chvíli je jedním z nejpravděpodobnějších ohrožení zastavení dodávky plynu. Bez plynu Dibaq není schopen vyrábět. Proto jsme přerušili plánovanou odstávku a naši dlouhodobou snahou bude mít plně naplněnou skladovou zásobu výrobků a dostatečnou zásobu surovin. Za normálních okolností jsme schopni držet na skladě tříměsíční zásobu, ovšem už zhruba po jednom měsíci by začalo docházet k výpadkům. Situace by mohla být ještě horší, protože zákazníci by se mohli začít předzásobovat.

Pro případ, že by došlo k zastavení dodávek plynu, jsme začali realizovat investice, které nám umožní vyrábět na jedné lince na LTO tak, jak tomu bylo po výbuchu kotelny v roce 2016. S pomocí LTO jsme schopni za zvýšených nákladů vyrábět. Sice ne na plnou kapacitu, ale budeme mít aspoň něco. Zda se tato investice ukáže jako oprávněná, ukáže čas. Samozřejmě nejsme schopni predikovat výpadky surovin a další případné nesnáze. Je pravděpodobné, že pokud válka na Ukrajině bude pokračovat, bude to mít dopad na celou Evropu.

Co se týče našich vztahů s Ruskem, prozatím jsou veškerá jednání pozastavena. Ihned po napadení

Ukrajiny jsme odmítli setkání s ruským zákazníkem, které se mělo konat 9. 3. v Helvíkovicích. Ruské zákazníky vnímáme jako slušné lidi, ale chtěli jsme vyslat jasný signál, že s jednáním Ruska nesouhlasíme.

V souvislosti s aktuální situací na Ukrajině firma oslovila naše ukrajinské zaměstnance a nabídla jim poskytnutí ubytování, zajištění převozu a následnou pomoc pro jejich příbuzné z Ukrajiny. Nabídku jsme učinili i našim ukrajinským obchodním partnerům. Dle informací, které v tuto chvíli máme, je zatím nabídka ubytování násobně vyšší než poptávka, a tak naši pomoci nikdo nevyužil. Nicméně po počáteční vlně solidarity prý nabídka pomoci obvykle poleví. Pak bude naše nabídka třeba využita.

Naše firma vlastní dům v Kostelci nad Orlicí, který jsme nabídli Pardubickému kraji s tím, že bude možné jej využít jako ubytování pro potřebné. Jsme připraveni se o lidi kompletně postarat a poskytnout jim dlouhodobě veškerou nezbytnou péči.

Poslední věc, kterou bych tu rád zmínil, je, že chceme pomáhat, ale nezištně. Nechceme využívat tragédii jako dobré firemní „PR“, kdy ve jménu pomoci Ukrajině budeme realizovat nějaké prodejní akce a podobně. Je to pro nás téma hrozné a bolestivé a nenapadlo mě, že ve třetím tisíciletí může takto vygradovat konflikt mezi dvěma státy. To, co vidíme ve zprávách z Ukrajiny, je zvěrstvo, které nemá ospravedlnění.

PODPORUJEME

Koho jsme podpořili v roce 2021

Jedním z hlavních pilířů naší společnosti je „skvělý život“. Náš život by však nebyl skvělý, kdyby nebylo dobře postaráno o naše nejbližší. Proto podporujeme organizace, kde je věnována našim dětem, rodičům, prarodičům a dalším příbuzným patřičná kvalitní péče. Dlouhodobě nám dávají smysl spolupráce s místními školami, kde se dostává vzdělání a výchovy našim nejmenším, a dále s organizacemi poskytujícími zdravotní a další nezbytné služby seniorům a nemocným.

Neratov

Neratov je naše srdeční záležitost. Tradičně přispíváme Sdružení Neratov, kterému jsme loni věnovali 50 000 Kč. Také jsme obdarovali sto tisíci korunami Základní školu speciální v Neratově, která doposud za finanční příspěvek pořídila speciální závěsnou plachtu a stropní zvedací zařízení, které významným způsobem ulehčuje manipulaci s imobilními žáky a současně zajišťuje jejich bezpečnost. Dále byly pro děti zakoupeny interaktivní Albi tužky s knížkami a výtvarné potřeby. Ředitelka školy paní **Bronislava Havliková** nám **zaslala krásné poděkování:** „Dovolte mi, abych jménem našich žáků, rodičů i pedagogů poděkovala firmě Dibaq a. s. za finanční dar. Vzdělávání našich žáků vyžaduje kromě lásky, trpělivosti a pochopení i nezbytnou finanční a materiální podporu. Děti měly z dáreků velkou radost. V životě

se říká, že peníze nejsou důležité, ale v některých případech je opak pravdou. Proto si velmi vážíme Vaši štědrosti a ještě jednou upřímně děkujeme.“

Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Naše firma také dlouhodobě podporuje Oblastní charitu Ústí nad Orlicí. V loňském roce jsme přispěli částkou 100 000 Kč, kterou charita využila pro službu Domácí hospic Alfa-Omega **na pořízení přenosného kvalitního ultrazvukového systému**. Pacient tak nemusí být transportován k vyšetření do nemocnice a lékaři mohou monitorovat, vyšetřovat a provádět punkce břišní či hrudní v domácím prostředí.

MŠ Písečná

Mateřská škola Písečná nás oslovila

s prosbou o finanční příspěvek **na obnovu materiálního zázemí pro děti**. Dříve měli školku pouze jednotřídní, teď se ovšem rozrostli na dvě plnohodnotné třídy. Školka za poskytnutý sponzorský dar zakoupí nový nábytek od firmy Nomiland s. r. o. specializující se na výrobu dětského nábytku. **Vedoucí učitelka MŠ Romana Kratochvílová** nám jménem školky poděkovala: „*Za finanční dar jsme velice vděční, protože právě díky rychlé reakci a ochotě firmy Dibaq a. s. si nové zařízení budou moci užít i děti, které letos ve školce končí a nastupují do ZŠ.*“

OLÚ Albertinum

Koncem roku nás požádal Odborný léčebný ústav Albertinum Žamberk o příspěvní na potřebné vybavení pro nově vznikající **oddělení paliativní péče**. Paliativní péče se zaměřuje na zvyšování kvality života pacientů, kteří trpí život ohrožující nemocí, a to až do jeho samotného závěru. Kvalita se přitom značně odvíjí od prostředí, ve kterém se pacient nachází, a péče, která je mu poskytována. Naše firma finančně přispěla na nákup antidekubitních matrací a invalidních vozíků, které významným způsobem přispějí ke zvýšení komfortu pacientů.

Obce

Tradičně poskytujeme peníze místním obcím s tím, že necháváme na jejich úvaze, k jakým účelům částku využijí. V loňském roce jsme přispěli částkou 100 000 Kč **Helvikovicím**. Také jsme podpořili **helvikovický sbor dobrovolných hasičů** částkou 20 000 Kč jako příspěvek pro zakoupení nového zásahového vozidla.

POVEDLO SE NÁM

Podporujeme práci kynologů horské služby

V horských oblastech České republiky jsou ročně vyhlášeny desítky pátracích akcí po pohřešovaných osobách. Obdivujeme práci horské služby a jsme rádi, že právě naše krmivo plní misky psích záchranářů horské služby napříč Českem.

Psí záchranáři totiž musejí zvládat mnoho dovedností, trénují v tvrdých podmínkách a pátrací akce někdy mohou trvat celé hodiny. „My abychom se dostali na místo zásahu se psem, tak musíme toho psa připravit. To znamená, že ho musíme naučit chodit se skialpama, jezdit na čtyřkolce, na skútru, létat v helikoptéře. Pejsek si na tohle všechno musí zvyknout. A musí si na to nejen zvyknout, ale musí to mít rád,“ říká **Jan Hepnar**, člen kynologické komise Horské služby ČR. O úspěšnosti pátrání rozhodují minuty. Pro psa je sice celá akce hrou, ale závisí na ní lidské životy. Při hledání ve dne dokáže nahradit až 15 lidí.

„Pro psa je kvalitní strava určitě důležitá, protože to jeho zatížení je obrovské. To znamená, že musí z té stravy získat nejen energii, ale musí mu vyhovovat i po zdravotní stránce,“ vysvětluje **Pavel Smejkal**, vedoucí kynologické brigády Horské služby ČR. Kynologové horské služby krmí své psy krmivem z produktové řady Výživový program.

Pozn.: V rámci lavinového cvičení kynologů horské služby v Peci pod Sněžkou vystoupila naše výživářská specialistka Adéla Palacká s přednáškou o správné výživě psů.

Fitmin Výživový program – první volba psovodů horské služby

Řekni to psem na filmových plátnech

Stali jsme se hrdými partnery filmové komedie Řekni to psem. Příběh o tom, jak nám může psí mazlíček změnit život, nám je blízký. Scénář Ireny Obermannové ukazuje psa jako hybatele mnoha nečekaných událostí a změn v životě hlavní hrdinky Dity (Berenika Kohoutová). Ta dostane od svého přítele nechtěný dárek v podobě border kolie Rapla. Později zjišťuje, že byla jen záplatou na jejich rozpadající se vztah. Ač neměla ke psům příliš vřelý vztah, postupně se začíná pouto s Raplem prohlubovat, díky němu se dívá na svět z jiného úhlu, a seznámí se dokonce s novou láskou (Štěpán Benoni). A jak to bylo dál? Na to se přijďte podívat do kina od 7. července.

Podpořit natáčení právě takového filmu bylo pro naši firmu jasnou volbou. Svým způsobem je to dárek všem pejskařům a milovníkům zvířat. „Jsme moc rádi, že jsme se mohli stát partnery filmu. Setkali jsme se s paní Obermannovou a lidsky jsme si sedli

a sedl nám i ten příběh, o kterém film vypráví. Je to takové pohlazení po duši, je to příběh o vztahu lidí a zvířat. My se totiž nevidíme jen jako pouhý výrobce krmiv, ale jako někdo, kdo podporuje zvířata, jejich zdraví a krásný vztah mezi zvířetem a člověkem,“ komentoval spolupráci na filmu generální ředitel Petr Křivohlávek.

Ve filmu si zahrály hvězdy jako Jiří Lábus, Tatjana Medvecká, Veronika Žilková a mimo ně i mnoho čtyřnohých herců. Kromě border kolí ve snímku uvidíte taky dobrmana nebo pražského krysaříka. Natáčení se psy může být někdy trochu komplikovanější, ale když je dobrý trenér, jde to od ruky. „Psi musejí být dobře ovladatelní, musím je umět na dálku zastavit, na dálku jim dávat povely a hlavně by to mělo vypadat přirozeně,“ říká **psí trenérka Hana Maršálová**. „Jsou tam i takové scény, které se nedají tak úplně naučit. Třeba když na sebe psi naskakují, mají předvádět nakrývání. To musí člověk vypozerovat, kdy na to pes má náladu a kdy ne.“

Natáčení probíhalo vloni v létě v pražském parku Grébovka. My už dnes netrpělivě vyhlížíme výsledek a moc se na něj těšíme. Až půjdete do kina, pořádně se dívejte. Ve filmu si totiž zahráli i naši zaměstnanci a ambasadoři.

ZDENĚK ŠTĚPÁNEK

Zakladatel Fitminu Zdeněk Štěpánek přišel na Popluž před 31 lety a rozhodl se hospodařit na polorozbořeném statku po svém dědečkovi. Dal vzniknout firmě, která mu dodnes dělá radost, i když už není jeho. Objevil totiž svět osobního rozvoje a koučinku, kde se svojí Akademií patří k evropské špičce. I dnes ale rád do Dibaqu jezdí, vnímá, co je tam nového, nebo pracuje s jeho zaměstnanci. Jaké zázraky provází jeho život a kde je hranice mezi zdravou aktivitou a přeangažovaností? I o tom je náš rozhovor.

Na Vašich stránkách máte citát: Zázraky není nutné dělat, stačí pro ně vytvořit prostor. Jaký zázrak jste v poslední době zažil?

Já zažívám zázraky každý den. Pokud se to týká toho, co teď dělám, tak zázrak je, když se lidi posunou. Objeví se chvíle, kdy se to během pár minut stane. Špatně se to popisuje. Najednou si člověk uvědomí nějaké souvislosti, které ho úplně změni. My tomu říkáme transformace přístupu. Když se bavíme o zázracích, tak jeden z úžasných zázraků je spojený taky s Dibaqem.

Ten si ráda poslechnu.

Můj tatínek mi řekl: „*Odjedeš na Popluž, převezmeš to a budeš tam hospodařit.*“ Měl jsem ještě nabídku odjet na stáž na rok na Nový Zéland. Takže jsem se rozhodoval mezi placenou stáží na Novém Zélandu a polorozbořeným statkem

„Člověk je král nebo královna svého života za předpokladu, že poslouchá, co od něj život chce.“

po mém dědečkovi. Bylo mi tenkrát 27 roků, dělal jsem ale velmi vědomě rozhodnutí. Vnímám jsem, že je to vážná věc. Jel jsem tehdy poprvé do Rakouska ještě se Státním statkem autobusem. Byl to takový ten výjezd statkářů, pořád okukovali nějaké obchody. Já jsem se procházel ulicemi, rozjímal jsem. Protože rád chodím do kostela, když tam nikdo není, je to pro mě posvátné místo, tak jsem si tam šel sednout a najednou to bylo úplně jasné. Prostě nemáš jinou volbu, ty tam musíš jít a dát to do pořádku.

Se stovkou v kapse jsem před 31 lety přijel s Wartburgem na Popluž ještě se svým kamarádem a že to tam dáme dohromady. Moje babička mi říkala, že když má člověk selátka, má každý měsíc peníze, protože selátka se prodávají pořád. Tak jsem se rozhodl, že budu kupovat prasnice. Ten den zrovna byla dražba. Nikoho jsem tam neznal, sedím tam takhle na akumulacích kamnech a přemýšlel jsem, jak ty prasata přivezu, a najednou někdo tůká. Přišel pán a říkal: „*Slyšel jsem, že tu*

budete hospodařit. Kdybyste někdy potřeboval, já jsem včera koupil Avii na zvířata, tak bych vám něco odvezl.“ Já jsem se zeptal: „*A kde ji máte?*“ „*No tady před branou.*“ „*A máte chvíli čas?*“ Takže já na zázraky věřím celý život.

Jak ve Vás firma Dibaq rezonuje dnes, když vidíte, jak se posunula?

Mám z toho radost. Podnik, který přežije 20 let, je pro mě elitní podnik. Říká se, že 80 % podniků do 20 let neexistuje. To, že se nám podařilo vybudovat firmu, která je na trhu 30 let, to je hodně dobré. Pořád tam je určitý duch, který jsme tam přinesli. Když slyším mluvit lidi z firmy, se kterými se setkávám, vím, jaká témata řeší, tak to není jenom o vydělávání peněz. Ohromně se za ty roky posunuli. Je to stabilní firma. Takže to jsou parametry, které mi dělají ohromnou radost.

Jak jste se ze zemědělství dostal ke koučinku a osobnímu rozvoji?

Já jsem byl po 15 letech v Dibaqu hodně unavený. Rozhodl jsem se, že si rok odpočinu, udělám si klasický sabatikl. Jmenoval jsem Ivu Holkovou ředitelkou a moje představa byla, že se po roce vrátím. Chtěl jsem se učit rozvojové věci a vedle toho si udělat čas na angličtinu. Chodil jsem na ni se studenty střední a vysoké školy na dopolední hodiny, to byla oáza. Nechtěl jsem se tím původně živit. Pak ale přicházely otázky: Jak je možné, že se některé úplně základní věci dozvídám až ve svých 42 letech? Jak je možné, že se to neučí aspoň na vysoké škole? A jak je vůbec možné, že se to neučí pedagogové? Spousta věcí je už dokázáno vědecky a vůbec se o tom nemluví. Vysoké školy mají k tomuto oboru osobního rozvoje dodnes odpor. To se mnou začalo lomcovat, protože to jsou zásadní věci. Život by vypadal jinak, kdybych se to naučil na výšce. Ušetřil bych si spoustu problémů. Původní představa nebyla, že firmu prodám, ale že se budu zabývat obojím. Časem se ale ukázalo, že se to nedá, tak jsem to prodal a postavil Akademií.

Co jsou podle Vás ty zásadní věci, které by se měly učit ve školách?

Celý systém rozvoje by bylo dobře postavit na sebevědomí. Sebevědomí je vědomí sebe. Je to o objevování sebe, jak já to vlastně mám, co potřebuju, jak se můžu rozvíjet a měnit. To, co se neučí, je princip, jak já můžu na světě s lehkostí fungovat, jak být šťastný v souladu s tím obrovským mimo nás. Hlava to často zkomplikuje. Se vším se ale dá pracovat a víme už jak. Kolikrát se dějí až zázraky, najednou se člověk posune přirozeně, nenásilně, a všechno je najednou jinak.

Aktivita nebo angažovanost, to je jedna z hodnot firmy Dibaq. Kde je hranice mezi tím být zdravě angažovaný a být angažovaný až příliš? Někdy totiž člověk o něco usiluje, snaží se a ono to prostě nejde...

Jsme prostor pro zázraky. Aktivita a angažovanost se objeví, když se věci budou dělat v pravém čase. Musí tam být prostor pro to, že každý krok přinese hezký efekt s tím, že jsme se moc nenadřeli. Někdy může být angažovanost destruktivní. Přál bych Dibaqu, aby tohle firma objevila. Lidé někdy mohou být taky unavení. Nabízím firmám, které toto téma taky řeší, že by si mohly začít všimát toho, že existuje jaro, léto, podzim a zima. Protože když je firma ekonomicky stabilní, tak může začít žít v souladu s těmito přírodními cykly.

Takže to znamená, že když se blíží jaro, můžeme být víc aktivní, a naopak v zimě zase víc odpočívat?

V podstatě ano. Když je jaro, je potřeba něco zasít, abychom pak mohli sklízet. Pak přijde léto, celé to zraje, na podzim sklizeň, a když přijde zima, je potřeba zase rozjímat. Je potřeba se na chvíli zastavit. Business zimu často vynechává a jede dál. Artemio Precioso (španělský ekonom a ekolog), který mě spojil s Carlosem Tejedorem (majitel španělského Dibaqu), mi řekl pro můj život jednu důležitou větu: „*Hruška, kdyby ses na ni díval celý rok, bude zralá na podzim.*“ I kdyby se člověk

napínal a vztekal, tak to nezmění. Na jaře rostou sazeničky a klíčky, můžeme se na ně dívat, nebo je můžeme zalévat, nebo přihnojit, ale nemůžeme sklízet a nemůžeme ten chod zrychlit. Všichni máme tendence všechno zrychlovat. Já tomu rozumím, pokud jde o firmu v krizi, když jsou tam nějaké úvěry, ale nerozumím tomu v případě stabilní firmy, která si může dovolit zpomalit.

Vy už jste se to naučil? Žijete v souladu s přírodními cykly?

Dnes už jsem o hodně lepší. Není to o tom, že méně děláte. Já pořád hodně pracuju. Teď stavíme dvě nové budovy. Mohl bych tlačít na to, aby to bylo o rok dřív, ale dost bych se u toho vysílil. Takže to už vím, že to nestojí za to.

Když se vrátíme k aktivitě – kde se bere? Proč jsou někteří lidé aktivní a jiní ne?

To pochází od základního. Jestli tu chceš pracovat, tak přemýšlej o tom, co chceš dělat, a musí tě to bavit. To je základ. Pracovat je zábava. Pro mě je práce celých 31 let velká zábava. Je potřeba dát lidem čas, aby se projeví, a pokud se neprojeví vůbec, tak odchod. Najdi si nějakou firmu, kde nemusíš být aktivní.

Je možné lidi nějak motivovat k tomu, aby začali být aktivní?

Samozřejmě, že se dají motivovat. Lidé jsou navyklí na systém, který nám říká, co je dobře a co je špatně, a oni pak vůbec nejsou ochotní přemýšlet. Ti, co jsou ochotní přemýšlet, jsou vždycky trochu výš. Pokud má firma svoje hodnoty nějak nastavené a skutečně je žije, tak si takové lidi nasává a oni se to třeba naučí být radostní v práci, dělat něco

sami. Oni totiž pořád čekají na paní učitelku, jestli je to dobře nebo špatně. Děláme denně kurzy na toto téma. Protože poslušní lidé už nejsou potřeba. Poslušnost je pro business málo.

Být aktivní v práci, ale i v osobním životě se vyplatí, protože pak jsme tvůrci svého života. Budete v tomhle se mnou souhlasit?

Já říkám, že člověk je král nebo královna svého života za předpokladu, že poslouchá, co od něj život chce. Existuje takový dětský americký způsob, kdy člověk nevnímá, že ho něco převyšuje, a myslí si, že má všechno v rukách, to prostě ale nemá. Každý člověk má právo se v danou chvíli rozhodnout. A taková rozhodnutí mění výhybky. Život jako takový z mého pohledu nevytváříme. Je potřeba pozorovat, kde je naše místo. Spousta lidí, kteří nejsou v životě šťastní, jsou třeba jen 2 metry od své cesty, pořád ale lezou tou škarpou. Památá věta jedné paní ředitelky, pro kterou jsem pracoval, byla: „*Na mě musel spadnout kombajn, abych to pochopila.*“ To je reálný příběh, že na její auto na dálnici spadl kombajn, který se odvázal z nákladáku.

A poslední otázka. Blíží se jaro a s ním i Velikonoce, mohla bych se na závěr zeptat, jak tyto svátky prožíváte?

Velikonoce pro mě vždycky znamenaly hlavně sousedská setkání. Přijdou k nám přátelé, dají si štamprličku, posedí a zase jdou dál. Křesťanský smysl se z nich už trochu vytratil. Některé svátky se ale znovu otevírají a kolikrát mají větší sílu. Třeba na Dušičky si s rodinou děláme nádherný rituál. To mě naučil jeden kamarád. Stavíte si svůj rodokmen ze svíček, nebo si sedneme s rodinou a vyprávíme si příběhy o těch, kteří už nežijí. To má najednou obsah, ne jen formu. Velikonoce mám paradoxně spojené s tím, že můj tatínek dával dohromady paňník. To by se na Velikonoce asi dělat nemělo, ale já to mám vlastně dost podobně. Blbnu na zahradě, hra- bu listí, protože venku už je hezky.

CESTUJEME

Mezinárodní výstava psů Duo Cacib

Cílem naší letošní první výstavy byl Duo Cacib – Mezinárodní výstava psů pod patronátem Českomoravské kynologické unie Praha. Na brněnské výstaviště se během dvou únorových dní přišlo podívat téměř 10 000 lidí. Chovatelé a návštěvníci mohli vidět 7 900 psů všech ras a mezi nimi i naše borderky. A že jsme tam nejeli nadarmo, o tom svědčí velmi pěkná umístění svěřenců naší Fitmin chovatelské stanice:

5.2. Judge: Tibor Havelka (97 border collies)

Only One Goddess Fitmin - intermediate class - Excellent 2, res. CAC; **Lambrusco Emilia Fitmin** - open class - Excellent; Life is Fight Fitmin - champion class - Excellent 3 - owner - Gabriela Slepíčková;

6.2. Judge: Edith Soltezs (70 border collies)

Only One Goddess Fitmin - intermediate class - Excellent 2, res. CAC; **Lambrusco Emilia Fitmin** - open class - Excellent; Life is Fight Fitmin - champion class - Excellent 3 - owner - Gabriela Slepíčková

For Pets v Praze

V termínu 7.-10. dubna míříme na 12. ročník veletrhu chovatelských potřeb pro domácí zvířata For Pets. Do Prahy vyrazíme i s Pestaurací, kde po zimní odmlce zase nabídneme naše krmivo formou psího menu a se vši parádou.

CO NOVÉHO NA FARMĚ

S blížícím se jarem se rozrůstá i naše zvířecí obyvatelstvo na farmě. Máme radost z kravičky Evičky plemene Charolles, která se narodila už na Štědrý den a zůstává s námi na farmě.

Naše fenky přivedly na svět mnoho malých chlupáčů, díky kterým je mezi zdmi chovatelské stanice opravdu veselo. Z vrhu T si necháváme fenečku Tullamore Deew do chovu.

Od fenky Just be Happy Fitmin máme momentálně vrh U. Jde celkem o 6 štěňátek, která půjdou k novým majitelům koncem března.

Na konci dubna očekáváme další vrh od Khaleesi Drago Fitmin. To je naše hnědobílá fenka. Bude to její první vrh. Kryli jsme ji s pejskem Mr. Blue Sky z černobílých zbarvení blue merle. Štěňátka by měla mít různé zbarvení. Bude to už 46. vrh naší chovatelské stanice Fitmin.

Behem jarním měsíců nám budou rodit ovečky a možná nám zase letos zasednou slepice, kachny a husy a podaří se odchovat nějaká mláďátka.

ROZHOVOR SE ZAMĚSTNANCEM

Dana Pinkasová patří k pilířům mezi zaměstnanci firmy Dibaq. Pracuje tam totiž už 28 let. Když se rozhodovala, čím bude v dospělosti, lákala ji oblast zdravotnictví. Nakonec ale vystudovala ekonomku a většinu svého profesního života strávila v prodejně Fitmin na Popluži. Baví ji komunikace se zákazníky a vůbec nejradši je, když může poradit s kdejakým zdravotním neduhem čtyřnohých mazlíčků.

„Před 28 lety mi zákazníci zaplatili a já jsem jela na kole jim krmivo vydat.“
Dana Pinkasová

Jak dlouho pracujete v Dibaqu?

Od roku 1994. Firma se v té době teprve rozvíjela. Ze začátku se ještě nevyráběla krmiva pro psy a kočky. Tenkrát jsme prodávali krmiva pro prasata. Seděla jsem na jiném místě, v takovém domečku nalepeném na firmě. Tam mi to zákazníci zaplatili a já jsem jela na kole jim krmivo vydat. Ještě předtím jsem dělala účtařinu s paní Zezulkovou, pak taky chvíli na dispečinku. Pak už jsem se přesunula sem.

Za tu dobu se firma a Vaše práce asi dost změnila ...

Dnes jsou tu jiné regály, strop je zateplený, ve skladu, který byl dřív studený, je už teplo. Takže podmínky se výrazně zlepšily.

Zároveň se dost výrazně rozšířil sortiment nabízeného zboží.

V tom se určitě dobře vyznáte, ale pro nováčka by to mohl být oříšek ...

Tím, že mi to hlava nabírá postupně, to pro mě není tak složité, jako kdyby sem přišel někdo úplně nový.

Potřebují zákazníci poradit s výběrem krmiva?

Ano. Často se ptají, co je pro jejich

zvíře nejvhodnější. Někdy mají různé zdravotní komplikace, špatné trávení, nebo jim nějaká příchutí prostě nechutná, tak se snažíme najít nejlepší variantu.

Původně jste chtěla být zdravotní sestřičkou. Dalo by se říci, že alespoň částečně tato práce supluje ten původní záměr dělat ve zdravotnictví?

Dalo by se říci, že ano. Máme tady i vitamínové doplňky pro psy, takže to mě baví. Dodnes se o oblast zdraví zajímám, hodně si o tom ve svém volnu čtu a některé přírodní metody aplikuji sama na sebe. Pokud někoho trápí nějaký zdravotní problém, snažím se přijít na to, co ho způsobuje. To je hodně podobné i u těch zvířat.

Co všechno k Vaší práci v prodejně patří?

Prodávám naše zboží vyrobené tady na Popluži. Granule a pochoutky pro psy, kočky a koně. Konzervy, výživové doplňky pro psy a koně. Každé zvíře

má jiné potřeby, aby prospívalo, podle toho se zvolí výživový doplněk. K mé práci patří také vážení aut, která přivázejí suroviny. Vytvářím vážní lístky, pro které si pak přicházejí skladníci, a dávají si to do své evidence.

Co Vás na Vaší práci baví nejvíce?

Kontakt s lidmi. Jsem ráda, když můžu poradit zákazníkům s výběrem vhodného krmiva.

V posledních letech zažívá boom nakupování přes internet. Pociťujete to taky tady v obchodě?

My máme taky internetový obchod. Mají tam různé cenové akce, takže je to možná pro některé zákazníky lákavé. Já tady ale můžu nabídnout věrnostní program, kartičky, které když zákazník naplní nálepkami získanými za jednotlivé nákupy, má pak třeba jedno balení krmiva zdarma. Jinak mi nepřipadá, že by zákazníkům tady v obchodě kvůli možnosti nákupu přes internet nějak ubývalo. Lidé, kteří to mají sem blízko, si rádi přijedou, anebo chodí lidé z firmy, kteří doma chovají nějaké zvíře.

PŘÍBĚH PRODUKTU

Fitmin Apotéka pro psy

Každý správný páníček chce pro svého psa to nejlepší, aby mohl společně s ním prožívat chvíle plné radosti a zábavy co nejdéle. Zdraví je však velmi křehká věc, a proto je potřeba o něj pečovat průběžně a ne až ve chvíli, kdy nastane problém. Kromě správné volby kvalitního krmiva, které je nezbytnou součástí pro plnohodnotný život psa, je vhodné věnovat čas a pozornost také prevenci. A právě v této oblasti jsou výborným pomocníkem doplňková krmiva z Fitmin Apotéky pro psy, která pomohou udržet psa v té nejlepší kondici.

Doplňky obsahují pečlivě vybrané suroviny a extrakty z přírodních látek ve snadno vstřebatelné formě. Díky tomu pomáhají předcházet nejčastějším problémům psů. Na základě poptávky chovatelů rozšiřujeme nabídku naší Fitmin Apotéky pro psy o **Multivitamin**. Jeho unikátní složení podporuje obranyschopnost a vitalitu psa.

Doplňek Multivitamin je vhodný pro dospělé i starší psy pro celkové posílení obranyschopnosti a regenerace organismu. Použití

Multivitaminu je vhodné zejména v období, kdy je zapotřebí posílit imunitní systém psa, např. v období sychravého počasí, oslabené imunity či v době zvýšené zátěže (po zvýšené fyzické aktivitě nebo pro regeneraci po zákroku). Přídavek probiotik a prebiotik má vliv na posílení zdravé střevní mikroflóry, řasa Chlorella podporuje detoxikaci organismu. Doplnění taurinu a L-carnitinu pomáhá posílit srdeční sval.

Řasu Chlorellu často používáme i my lidé, třeba právě na jaře,

když potřebujeme detoxikovat náš organismus. Je totiž bohatým zdrojem polysacharidů, omega-3 mastných kyselin, vitaminů a minerálů. Mezi její účinky patří imunostimulační a antioxidační aktivita, podpora trávení a detoxikace organismu od toxinů, těžkých kovů a jedů. V neposlední řadě podporuje činnost jater a zpomaluje stárnutí buněk.

Doplňkové krmivo není náhradou pestré stravy.

Fitmin Apotéka pro psy

PREVENCE
I ŘEŠENÍ

Podpořte zdraví vašeho psa komplexní řadou doplňků stravy

Fitmin

NEJMLADŠÍ FITMIN AMBASADORKA

Přijde ze školy, aktovka letí do kouta a Viktorie Mačátová spěchá do stájí. Miluje totiž koně a má našlápnuto ke kariéře profesionální jezdkyňe. V parkuru na pony patří do výběru SCM, kde se řadí mezi nejlepší děti z republiky. Zatím závodí v kategorii poníků, ale už se brzo chystá přesedlat na velké koně. 13letou Viktoriku přivedl ke koním její otec a neodradil ji ani vážný úraz hlavy.

„Líbí se mi, že mi koně důvěřují a jsou na mě hodní.“
Viktorie Mačátová – 13 let

Kde jsi poprvé přičichla ke koním a jezdeckví?

To mně byly tak 4 roky. Tatka mě vzal na jednoho koníka, jmenoval se Esprit, na kterém se ve svých 40 letech učil jezdit. Posadil mě na něj a už jsem chtěla zkusit jezdit. Teď mě to začalo hodně bavit.

Máš svého koně?

Mám dva svoje poníky a jednu kobyly, která je ustájená v Suché u Litomyšle. Jinak tady v Dobrouči máme ještě další 4 koně, o které se starám. A teď jsme před koupí další teplokrevné kobyly na velký parkur.

Jak často se dostaneš ke koním?

Jezdím každý den doma 2 hodiny. Dále dojíždíme cca 5× v týdnu na Suchou, za kterou závodím. Od prvopočátku trénuji s Mirkou Skřivanovou, které jsem vděčná za to, kde jezdecky jsem. Dále je mým trenérem Michal Mundil. No a na SCM skoky a všestrannosti máme také své trenéry.

Máš ještě jiné záliby?

Ne, dělám jen naplno koně. Každý den jsem na koních a vlastně ani není čas na nic jiného. Chodila jsem do keramiky a výtvarky, ale opravdu se to časově nedalo skloubit.

Jakou disciplínu sis vybrala?

Tuto sezónu ještě pony a to s pony Casprem skoky a s pony Kawellopem všestrannost. Všestrannost mne baví – je to soutěž v parkuru, drezuře a crossu.

Co z toho všeho trénuješ nejraději?

Všechno. Hlavně je to o outdoorové aktivitě. Nejsem typ člověka, který dokáže sedět hodiny u počítače.

Už jsi někdy spadla z koně?

Teď byl docela smolný rok. Měla jsem splněnou kvalifikaci na mistrák, ale stal se mi úraz. Ležela jsem v nemocnici s těžkým otřesem mozku, přestala jsem vidět. Měla jsem hnuté obratle jak krční, tak bederní. Ještě pořád chodím na rehabilitace. To bylo nepříjemné.

Neodradilo Tě to od koní?

Ne. Já si vůbec nic nepamatuju. Naši si mysleli, že už na koně nesednu, ale já jsem pak zase sáhla po koni, ze kterého jsem spadla, a jezdím dál. Nyní jsme super dvojka.

Co všechno se musíš naučit, aby tě koník neshazoval a práce s ním byla bezpečná?

Je to hlavně o stálé přípravě. Pochopení myšlení koně, propojit se s ním psychicky. Být sama v pohodě, nestresovat se. To se stále učím, ale moc mi to nejde. :)

Jaké nejlepší umístění na závodech jsi zatím dosáhla?

To bylo asi Mistrovství ČR, kde jsem byla 5. v družstvech a jednou 6. jako jednotlivce. Dále jsem byla mistryní východočeské oblasti ve skocích. Vloni 4. místo v drezuře na Oblastním mistrovství VČ. Dále 3. místo v českém skokovém poháru – disciplína pony. A mnoho četných vítězství na místních kolbištích.

Říká se, že jak člověk jednou začne jezdit na koni, tak už je to láska na celý život. Co na tom máš nejvíce ráda?

Líbí se mi, že mi koně důvěřují a jsou na mě hodní.

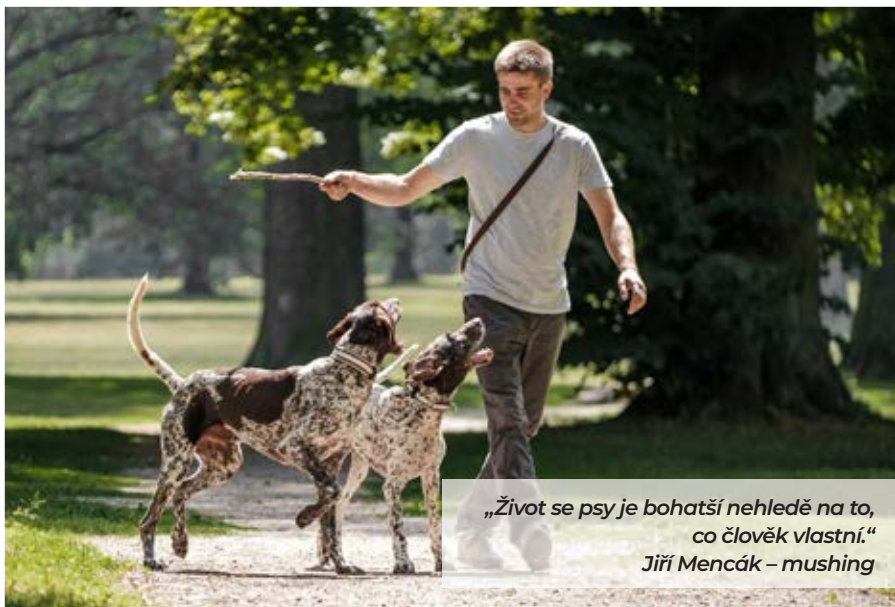
Jaké máš plány do budoucna? Zůstaneš u koní?

Chci jít studovat do Chuchle, kde je střední jezdecká škola, takže bych se koním ráda věnovala dál. Je tam pak možnost podívat se i do jiných zemí jako Anglie, Francie, takže se z člověka může stát profesionální jezdec.

foto: Jan Kameník

ROZHOVOR S AMBASADOREM

Původním zaměřením oční optik, ale hlavně nadšenec do psů a psích spřežení, to je ambasador Fitminu Jiří Mencák. Když jsme si spolu povídali, měl jen několik dní do odjezdu na Mistrovství světa v mushingu v Norsku, kam se chystal se svojí psí smečkou jako reprezentant Fitmin týmu. „Snažím se nemít žádná očekávání, jet tam s volnou myslí, čistou hlavou, ale není to vždycky úplně jednoduché.“

„Život se psy je bohatší nehlédě na to, co člověk vlastní.“
Jiří Mencák – mushing

Jak jste se dostal k mushingu? Tady v našich končinách to není úplně obvyklý sport...

V roce 2010 jsem jel svůj poslední závod v motokijoringu a už rok předtím jsem si pořídil dvě štěňata evropského saňového psa. Po letech v motokrosu a různých zdravotních komplikacích, kdy člověk přijde skoro o ledvinu, jsem si říkal, že by bylo dobré od toho trochu polevit. Nedovedl jsem si představit, že bych nic nedělal. Běhal jsem v rámci sportovní přípravy hodně s naším psem. Byl už v pokročilejším věku a už se mu moc nechtělo. Tak padla volba na evropského saňového psa. Nejdřív jedno štěně, pak další, třetí, čtvrtý. A bylo z toho najednou spřežení. Mushing se mi tak zdál jako dobré spojení pohybu se psem a na horách.

Chováte tedy evropské saňové psy. Co je to za rasu?

Evropský saňový pes je kříženec německého krátkosrstého ohaře, chrta, je tam trochu z pointera a alaskana. Je původem z Norska. Každý chovatel má pak svoji specifickou linii. Je to neuznané plemeno, takže se nejedí po výstavách. Zájmem každého chovatele je, aby byli jeho psi zdraví, aby dobře běhali. Mluví za ně pak výsledky na závodech.

Kolik psů čítá Váš chov?

My závodíme zatím ještě v kategorii C se 4 psy. Teď aktuálně připravujeme 7 psů na závody a doma jich máme celkem 17. Dochází u nás ke generační výměně. Máme 6 veteránů, kterým je 11–13 let, a ti si už užívají důchodu. 7 psů ve věku 2–7 let je v tréninku a pak mám ještě 4 štěňata ve věku 8–10 měsíců. Ta už se pomalu po konci zimní sezóny začnou zaučovat.

Hodí se všichni jedinci z Vašeho chovu do spřežení?

Někteří jedinci mohou být roztěkaní, nesoustředění, s nimi je pak práce samozřejmě mnohem těžší. Naopak jsou psi vnímaví, chytří, kteří pak běhají vepředu a celé spřežení vedou. Bylo by to příliš ideální, kdyby všichni psi byli výjimeční a vnímaví. Vždycky se tam najde ten, s kterým je více práce a který má své místo vzadu ve spřežení.

Jaké disciplíny psích spřežení se přesně věnujete?

My jezdíme sprinty. V zimě je to okolo 10 km. Na podzim jezdíme na kárách, kole, koloběžce, tam se vzdálenosti pohybují okolo 6 km. Jak začne klesat teplota, tak se vzdálenosti natahují. Vytrvalostní disciplíny jezdí trochu jiní

psi, chlupatější, vhodnější na tvrdší podmínky, kteří vydrží víc kilometrů, třeba 20, 40, 60, ale tam zase ta rychlost klesá. Takže tenhle pes je v mushingu něco jako Usain Bolt v atletice.

Jakou tedy dokážete jet na závodech rychlostí?

Když se všechno podaří, počasí, trať, tak se průměrná rychlost pohybuje klidně 33–36 km/hod. Učil jsem se od zkušených závodníků tady z Čech a ti preferovali konstantní rychlost tak, aby pes běžel souměrně, stabilně celou vzdálenost oproti nejvyšší maximální rychlosti. Ta se mnohdy pohybuje u psů mezi 45 až 50 km/h. Dneska to jde všechno nahoru. Jak rychlost, tak doplňky stravy, výživa, příprava. Všechno se to pořád posouvá.

Aktuálně se chystáte na výpravu do Norska, kde se 23.–27. února koná Mistrovství světa v mushingu. Jak jste se na něj připravoval?

Letos je nestabilní zima, střídá se obleva, mráz, takže příprava nebyla úplně ideální. I když jsem chtěl jet už ve větším spřežení, nakonec jsem se rozhodl zůstat ve své kategorii. Ta je totiž taky nejzajímavější. Závodí se tam 3 dny. Začíná se etapovým závodem a pak následuje závod s hromadným

startem, kde třeba startuje 20–30 týmů najednou, a to je docela zážitek. Tam se může leccos pokazit, nebo naopak i průměrný závodník může překvapit. Je to nevyzpytatelné.

Čeká Vás trať 8,4 km dlouhá v norském Hamaru. I taková projížďka norskou krajinou může být docela zážitek.

Díky tomuto sportu člověk pozná odlišné země. Zimní šampionáty jsou poslední roky ve skandinávských zemích, kde je sníh zárukou, anebo často bývá v podhůří Alp, Francie, Itálie, Německa.

České barvy budete obhajovat v pětičlenném Fitmin týmu. Je pro Vás taková podpora Fitminu důležitá?

Máme celou řadu benefitů, bez kterých bych si nedovedl představit dělat tenhle sport. Mít 17 psů, to by bylo nereálné. Je to vzájemná spolupráce. Když Fitmin přichází s něčím novým, tak to testujeme, zkoušíme, nebo dáváme podněty, s čím novým by bylo dobré přijít v oblasti sportovních psů. Po MS v Kanadě v roce 2015 zažil Fitmin velký boom v mushingu. Od té doby podporuje své stálé závody a ambasadory, takže v tomhle odvětví má stabilní pozici a dobré jméno.

Kdo patří ke světové špičce v mushingu?

Norsko, Švédsko a i Česká republika. I když u nás nejsou nejideálnější podmínky, tak Češi patří mezi špičku v mushingu. Mají totiž velice dobré psy a výsledky. Když chybí podmínky, o to musí být větší vytrvalost a houževnatost. My to máme na hřeben půl hodinky, ale kamarádi jezdí na hory za sněhem 2–3 hodiny, trénují o víkendech a přes týden to musejí složitě kombinovat kolem domu.

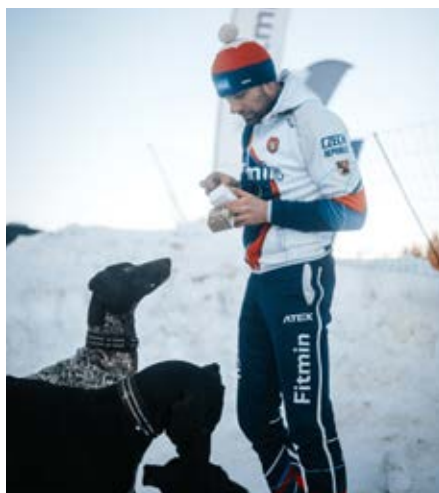
Který závod řadíte mezi své největší úspěchy?

Mistrovství světa v Polsku v roce 2017. To bylo divoké období, kdy nám před nominačním závodem umřel mladý pes. Měl jsem stabilní čtyřku psů, kteří spolu vyrůstali, trénovali. Byl to taky první pes v mé éře mushingu, který odešel. Takže jsem to těžce nesl a nemohl se

s tím smířit. Místo něj běžela starší fena a závod jsme vyhráli. To byla satisfakce a taky asi můj nejsilnější zážitek ze závodů. Tak to někdy je, když to člověk nejméně čeká, neřeší to, nemá přehnané očekávání, tak se úspěch dostaví.

Jaká očekávání máte teď od Mistrovství světa v Norsku?

Snažím se nemít žádná. Jet tam s volnou myslí, čistou hlavu a jet si to hlavně užít. Z posledního šampionátu v roce 2020 ze Švédska jsme přivezli 3 medaile. Každou medaili beru jako odměnu. Důležité ale je, když člověk odjíždí ze závodů spokojený, s dobrým pocitem, tak je to to nejdůležitější, co může být, a nemusí ani stát na stupních vítězů. Zažil jsem i závody, kde byla těžká trať, skončili jsme na nepopulárním 4. místě, a i přesto jsem byl náramně spokojený.

Čeká Vás v Norsku silná konkurence?

Letos očekávám jeden z nejtěžších závodů. Bude tam jako vždy ta největší konkurence. Vnímám letošní výsledky ostatních a myslím, že to bude velice vyrovnané. 6–7 týmů v naší disciplíně má šanci ty závody vyhrát.

Je zdolání trati fyzicky náročné i pro Vás? Nebo co je na tak velkých závodech nejnáročnější?

Při rovinatém terénu se člověk téměř jen veze, ale záleží na profilu trati. Když je kopcovitá, tak je to hodně i o běhu mushera, pomáhání psům odkopáváním a tak. Spíš jde o to všechno to obstarat. Když pak ještě feny hárají, tak je to náročnější. To se stalo zrovna teď

na sklonku sezóny, takže příprava nebyla úplně ideální, jak bych si ji představoval. Ale s tím do toho člověk jde. Nejsme profesionální sportovci. Takže občas se to sejde jak v práci, tak v osobním životě, ale je potřeba se s tím poprat. To všechno k tomu patří a psi samozřejmě všechno vycítí. Je dobré jet na závody bez předsudků s čistou myslí. Obvykle jsem měl na závody připravené 4 psy. Teď máme v přípravě 7 psů a musím si z nich vybrat. Kupodivu je to pro mě těžší.

Co musí psi ovládat, abyste ten závod zvládli?

Hlavně to musí psa bavit, běhání pro něj musí být zábava. Když je pes měkčí povahy, citlivější, tak se může snadněji zkatit, zradit. Nejdůležitější je to v raném výcviku. Snažím se, aby je to co nejvíc bavilo, aby neměli žádné negativní zkušenosti a aby v tom závodě pak ze sebe vydali maximum. Mladší psi se učí od starších.

Jak a co se musíte učit Vy?

Člověk musí být pořád otevřený, poslouchat, vnímat okolí a učit se. Je dobré poslouchat i ty, kterým se nedaří, protože tam si člověk uvědomí, jaké dělají chyby, a může se jich vyvarovat. Snažím se vracet k literatuře, kterou jsem četl. Narazím tam na věci, které si připomenu. Pořád se učím, protože je stále co objevovat nového.

Co Vás na mushingu uchvátilo?

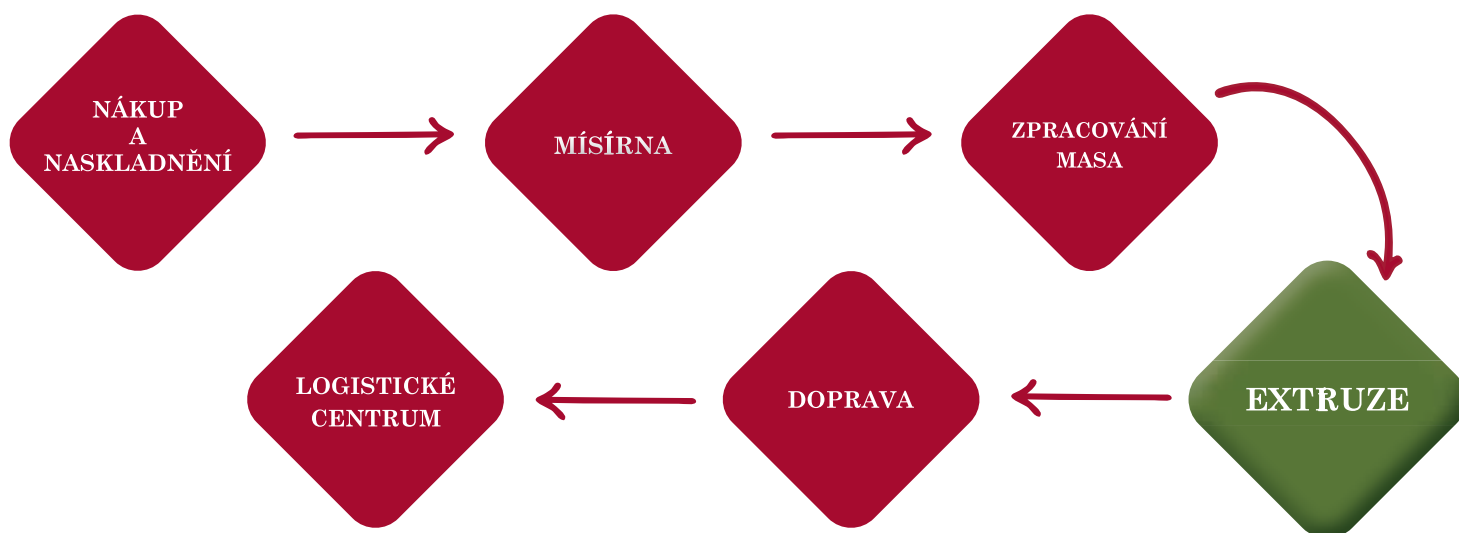
Život se psy. Ačkoliv je náročné všechno skloubit, já říkám, že život se psy je bohatší nehledě na to, co máte. Pravidla ve smečce jsou jasně daná. Člověk ví, co může od psů očekávat, na rozdíl od lidí. Když je krásné počasí, projedu se za rozbřesku po hřebeni, tak to je pro mě odměna.

Máte nějaký vysněný závod, kterého byste se chtěl zúčastnit?

Člověk nikdy neví, co život přinese. Nedávám si nějaké mety. Dokud mě to baví, tak se tomu budu věnovat. Chtěl bych jet závodit za moře. Na Aljašce je to národní sport, jsou tam musher arény, kam může jenom závodník se psy, což u nás chybí. Nádherná krajina. To bych chtěl zažít a pobýt tam klidně i pár měsíců v sezóně, vzít tam rodinu.

SERIÁL O VZNIKU GRANULE

Další zastávka na pomyslné cestě za výslednou granulí je oddělení extruze. „Je to srdce firmy. Práce našich lidí právě tady ovlivňuje to, jaká granule se propustí k zákazníkovi,“ říká Tomáš Ludvík, šéf oddělení.

Extruze

Pracujeme tady se speciálním strojem, který se dá „přirovnat“ k mašince na maso. Směs na výrobu granulí vstupuje přes prekondicionér, kde jsou dvě komory, a díky energii v podobě páry, vody, dochází k mazovatění škrobu, které má vliv na výslednou konzistenci granule. Minimální teplota zde musí být 70–100 °C, zde se také přimíchává čerstvé maso. Poté směs putuje dál do extrudéru (s teplotou 100–130 °C), kde jsou šneky s různým stoupáním (pro posuv směsi), parozábrana, abychom si mohli vytvořit příslušný tlak, který určitá směs potřebuje. Na konci hlavy je stříhací nůž, dochází zde k dekompresi a expanzi granulky. Mistr si tady reguluje šířku a velikost granule, vlhkost dle technologického postupu a pak už granule putují do sušáren, nástřiku a na závěr do balírny.

Zodpovědnou práci na oddělení extruze mají na bedrech vždy dva zaměstnanci na směně. Celkem je v týmu 8 lidí plus náhradník. „Celý proces je hodně složitý, každá šarže se totiž chová trošku jinak, takže mistr musí mít zkušenost a odpovědnost v tom, aby granuli vyrobil v co nejlepších parametrech,“ vysvětluje Ludvík.

Aby výsledná granule měla správnou velikost, vzhled i chuť, to je práce všech dříve zmíněných provozů, které

se na její výrobě podílejí a musí dobře spolupracovat. Neméně důležitá je třeba i balírna, kde granule u nás ve firmě končí, a pak už vyráží na cestu ke svým konzumentům. O tom už ale zase příště...

Martin Vídenský **BÁSNĚ**

Rodák z Ústí nad Orlicí (*1970) vystudoval obor elektrická trakce v dopravě na železniční průmyslovce v České Třebové. Krátce po vojně zakotvil v domovské stanici vlakových čet v Letohradě, kde také žije. Doprovází spěšné vlaky a rychlíky mezi Letohradem, Hradcem Králové, Prahou a Trutnovem.

Martin Vídenský vydal šest básnických sbírek – Ozvěny ticha, Slza na ciferníku, Písky, hrady, zříceniny, Potichu i nahlas, Uzavřená kapitola a Vykročení ze stínu. Publikoval též časopisecky (Host, Paronyma, Literární noviny, Lidové noviny, Tvar).

Autorova poezie je zastoupena v mnoha sbornících a almanaších. Jeho verše byly také přeloženy do polštiny a vyšly ve Varšavě v básnické antologii Letni expres poetycki.

Martin Vídenský je členem Střediska východočeských spisovatelů, kde vede oblast Orlicko. Dříve byl jeho velkým koníčkem paragliding, v současné době ve volném čase holduje jízdě na silniční koloběžce.

Jarní bázeň

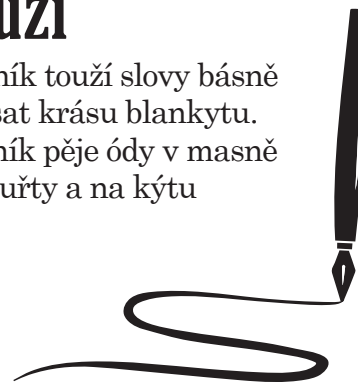
Až puknou ledy,
budu se opět strachovat,
že ostří ker
poraní stará řečiště
a spodní proudy
spolu s krví, bolestí a špínou
odplaví i něco
čistého.

Pod tlakem

Sbíječky, krumpáče a lopaty
jsme vyměnili
za tužky, lejstra
a monitory.
Přesto jsme ztrhaní
jako horníci
a každý den
čelíme možnosti závalu
informačním smogem
a virtuálním násilím.

Každý po něčem touží

Básník touží slovy básně
popsat krásu blankytu.
Řezník pěstuje ódy v masně
na buřty a na kýtu

PRO VAŠE ŠTĚŇÁTKA

Správná tajenka osmisměrky z minulého čísla Libového plátku byla „KRMIVO ŠAMPIONŮ“. Všem dětem, které nám zaslaly vyluštěné tajenky a obrázky, moc děkujeme. Vylosovaným výhercem se stává osmiletá Ella z Helvíkovic. **Gratulujeme!**

Z HISTORIE

Vzpomínky na události z konce II. světové války

V letošním roce 2022 si připomínáme 77 let od konce II. světové války. Kapitulací Německa skončil pro celý svět dosud největší ozbrojený konflikt v dějinách lidstva, jenž si vyžádal přes 60 miliónů obětí a velké materiální ztráty. Tyto události se dotkly také občanů našeho města a okolí. Proto bych se chtěl podělit se čtenáři o krátké vzpomínky na události posledního válečného roku 1945 a následujících květnových dnů, které vyprávěl pan Evžen Lipenský (1933–2017) ze Žamberka.

Ústup německé armády

Vyprávění jsem ponechal v původní podobě, tak jak jsem je zaznamenal. Místo byl upraven pouze slovosled, tak aby bylo lépe rozumět textu.

Za války jsem bydlel se svými rodiči v obci Písečná v části zvané „Horní konec“. Pamatuji si, jak kolem nás ve vojenském zástupu chodili cvičit do nedalekého lesa členové Hitlerjugend. Byli to kluci jako my a posměšně na nás volali „čechiše bambula“ a podobné urážky. My kluci z Písečné jsme se sotva drželi, abychom jim nenabančili. Klidně bychom je přeprali, ale oni měli dýky, které neváhali použít, a pak by si pro nás přišli Němci.

V roce 1945 můj otec Václav Lipenský chodil na noc hlídat do bývalé tkalcovny Žid a spol. (pozn. autora čl.: Za okupace byla továrna Žid a spol. arizována jako židovský majetek a převedena na válečnou výrobu.

Koncem války zde byl zřízen sklad Luftschutzu.) Jednou otec onemocněl a poslal mě do Žamberka na „soud“ (pozn. redakce: dnešní Základní škola Žamberk 28. října 581), abych ho zde na úřadu omluvil, že nemůže přijít do práce hlídat. Po chodbách a schodech bylo plno Němců v uniformách SS. To byl zážitek, na který nezapomenu.

Odstaňování německých nápisů z budovy okresního soudu

Na konci války mezi Žamberkem a Písečnou v Mostiskách dali chlapi přes silnici klády jako zátaras. Po silnici jel německý tank, když viděli Němci, že nemohou projet, tak zahrnuli do lesa, kde se snažili překážku mezi stromy objet. Zavadili ale o strom a spadl jim pás, tak Němci vylítali a utíkali do lesa. Partyzáni je pak honili po lese, byly slyšet i výstřely. Já jsem se s kamarády schovával v lese a celé jsme to pozorovali. Jak Němci utekli z tanku, tak jsme do něho naskákali a celý ho prolezli.

Vzpomínám si ještě, jak na konci války tábořili Rusové za tratí na levé straně při silnici na Písečnou (pozn. autora čl.: Jedná se o lokalitu, která je vzdálena cca 100 m od rybníka zvaného Nový rybník na katastru obce Dlouhoňovice.) Šel jsem kolem nich pěšky ze Žamberka domů do Písečné a najednou ke mně přišel Rusák a dal mi koně. Přivedl jsem ho domů a táta ho hned odvedl k řezníkovi na jatka. Masa bylo za války málo.

Tolik krátké připomenutí na konec války v Žamberku a okolí ze vzpomínek „sotva dvanáctiletého kluka“ pana Evžena Lipenského.

Mgr. Petr Hažmuka,
Městské muzeum Žamberk

Použitá literatura:

KAŠPÁREK, Jaromír. Vývoj textilního strojírenství v regionu Orlicka, Ústí nad Orlicí 2003, vydavatelství Oftis, 176 s., ISBN 80-86042-72-3

Použité prameny:

Petr Hažmuka – osobní výpověď pamětníka pana Evžena Lipenského, natočeno v letech 2013 na Mini Disk recorder zn. Sony MZ-R50.

Použité fotografie:

Archiv Městského muzea Žamberk Petr Hažmuka (současné foto)

Sovětsí vojáci na Havlíčkově náměstí II

Sovětsí vojáci v Hluboké ulici

Prosím případné pamětníky válečných událostí roku 1945 v Žamberku či majitelů sepsaných vzpomínek svých blízkých, aby se ozvali telefonicky na číslo 465 611 474 nebo e-mailem: muzeum@muzeumzamberk.cz do Městského muzea v Žamberku.

Kvalitní kompletní granulovaná krmiva pro králíky s přírodním antikokcidikem i bez antikokcidika

BOCUS KRÁLÍK CUSAL BETA - kompletní krmivo pro výkrm králíků

BOCUS KRÁLÍK CUSAL ALFA ADICOX - kompletní krmivo pro březí a kojící samice s přírodním antikokcidikem

* kompletní nabídka krmiv na bocus.cz

POMŮČKA-AARAU, DOMINA, KARAJEV, KYSELO, SIK	NĚKDEJŠÍ SPZ OKRESU BLANSKO	HAJDY	RACKOVÉ	bocus	PRES	ZNAČKA ELEKTRON-VOLTU	PODRÁŽKA	bocus	ROD OPIC	NĚMECKY HLUCHÝ	bocus	MODEL FORDU	ČÁST KABÁTU	bocus	POSKA-KOVAT	ŽHNOUT	ŘADOVÁ ČÍSLOVKA	KOREJSKÝ AKTIVISTA ZA NEZAVISLOST KOREJE = CHO MAN - ...
NOČNÍ PODNIK				POJIDLO				CHATOVAČÍ ZKRATKA (MILUJI TĚ)			INIC. HERCE RODENA RODINNÝ DŮM (ZKR.)			HADÍ CITO-SLOVCE				
ŘEMESL-NICKÉ NĀRĀDĪ								ŠVÝCARSKÉ MĚSTO POBIT KOLEM						LITOVATĪ (ŘĪDCE) OZNAČENĪ VLAKU RAILJET				
1. DĪL TAJENKY						AŽ DO TĚ DOBY STUDENT-SKĀ UBYTOVNA						2. DĪL TAJENKY						
bocus	MEZINĀ-RODINĀ KÓD SLOVENSKA	PĀDOVĀ OTĀŽKA NĚKDEJŠĪ SPZ KUTNĚ HORY			BALKĀNSKÝ POKRM CHRĀNĚNĚ (O ZVĚŘĪ)						LETOVAČKA KRKONOŠ-SKĀ SPECIALITA						VNĚJŠĪ PODMINKA	CHEM. ZN. HORČĪKU
ANGL. LYŽE				KLUČĪK	MANŽEL VALENTOVĚ					VODIČ ELEKTRĪNY OBYVATEL ČĀSTĪ ČR				HMOTNĀ ČĀSTICE				
HAVLOVY INICIĀLY			KUTĀLET	TEPLEM SE ROZEHRĀT				DROBNÝ HLĀDAVEC SPOLEČEN-SKĚ HRY					ZKRATKA NAŠĪ TELEVIZE OZNAČENĪ LETADEL BELGIE			1000 G = 1 ..	ANGL. PŘĪLBA	
ĀZERBĀJDŽĀNSKÝ SKLADATEL								FĀZE SKOKU ČESKÝ FOTBALISTA							HOME OFFICE (ZKR.)		KOČKOVĪTĀ ŠELMA	POPĚVEK
bocus	ZAVZDY-CHĀNĪ	PRODUKT ZE SLUNEČNĪC ČĀST PAŽE					ZĀPASNĪK S BYKY PŘĚTĪM							ANGL. ŘĪCT				
STRĪBRO-ŠEDY KOV						LOUDAVĀ	KOREJSKÝ VŮZ							CHYBNĀ	DOMĀCKY EDUARD			
3. DĪL TAJENKY																		SLOVENSKY SE
TRNOVNĪK					ŽENSKĚ JMĚNO (4.4.)							ANGL. ADRESA						
VĪKENDOVĚ OBYDLĪ					EINSTEI-NOVY INICIĀLY			ANGLICKÝ NEURČĪTÝ ČLEN				LETECKĀ SPOLEČ-NOST AUSTRĀLĪE				TELEFONNĪ ZKRATKA		

KŘÍŽOVKA O 25 KG KRMIVA: Vyluštěnou tajenku zasílejte spolu s názvem krmiva, které jste si na www.bocus.cz vybrali jako případnou výhru, do 30. 4. 2022 na e-mail: zpravodaj@dibaq.cz. Výherce bude kontaktován a následně zveřejněn v dalším čísle Libového plátku. Tajenka z minulé křížovky byla „Dáváme zelenou kvalitnímu krmivu“. Vylosovaným výhercem se stává Lenka Frimlová. **Gratulujeme!**

DESET ROZDÍLŮ

Výsledek pošlete **do 30.4.2022** na adresu: zpravodaj@dibaq.cz, vylosovaný výherce získá dárkový košík.

FOTOREPORTÁŽ

V sobotu 19.2.2022 se na farmě uskutečnila domácí zabijačka. Mokrát zaměstnancům děkujeme za účast a pomoc.

AKCE V OKOLÍ

Velikonoční Flerjarmark v Lanškrouně

17. dubna 2022, 13.00–18.00

Velikonoční Flerjarmark plný poctivého zboží a jídla si užijeme opět na Jiráskově náměstí u muzea, kde budou také připraveny dílny např. s pletením pomlázek.

foto: Flerjarmark

Brány památek dokořán v Letohradě

23. dubna 2022

Na Mezinárodní den památek budou zpřístupněny městské památky

za zvýhodněné vstupné, doprovodný program

foto: Kulturní centrum Letohrad

Řekli si ANO – výstava historických svatebních šatů

24. dubna – 5. června 2022

Výstava ve spolupráci s Městským muzeem Česká Třebová. Návštěvníci se mohou těšit na sbírku svatebních šatů od 19. po 21. století. K vidění budou také doplňky svatebního oblečení, fotografie a svatební oznámení. Vernisáž se uskuteční v neděli 24. dubna od 15 hodin.

Den otevřených dveří ve Vonwillerově továrně v Žamberku

21. května 2022

foto: FB Vonwillerka

Pohádka pro děti, buzení strašidel, muzejní noc v Letohradě

27. května 2022

Festival muzejních nocí

foto: Kulturní centrum Letohrad

Pochod mezi hrady Potštejn

sobota 28. května

Start a cíl: Kemp Vochtánka Potštejn

Trasy: 8 a 26 km

Ocenění: Pamětní medaile na stuze a dekret

foto: FB stránka události Pochod mezi hrady Potštejn

SPECIALISTA
NA VÝŽIVU ZVÍŘAT

dibaq.cz

Fitmin thePet+ bocus

FOR LIFE

Nové receptury

pro všechny kočičí labužníky

VYSOKÁ
CHUTNOST

Kvalitní receptury s **čerstvým jehněčím, kuřecím, hovězím** a sledi za příznivé ceny. Mimořádná chutnost **potvrzena chovateli.**